

عنوان مقاله:

عشق و نفرت فردی و اجتماعی در آثار فروغ فرخ زاد

محل انتشار:

همایش بین المللی شرق شناسی، تاریخ و ادبیات پارسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رسول معصومی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

شهین اوجاق علی زاده - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

خلاصه مقاله:

عشق و نفرت در سرشت آدمی نهفته است که در شرایط خاص ظهور و بروز پیدا می کند اما جلوه آن در افراد مختلف و جایگاه های متعدد متفاوت است. در آثار فروغ فرخ زاد عشق و نفرت جایگاهی ویژه ای دارد. عشق و نفرت در آثار او سیر صعودی دارد و هر چه به دوره کمال خود نزدیک می شود عشق و نفرت او پررنگ تر و عقلانی تر می شود. عشق و نفرت در آثار او هم جنبه فردی دارد و هم جنبه اجتماعی دارد و هر چه قدر به کمال شعری خود نزدیک می شود از جنبه های فردی کاسته شده و به جنبه های اجتماعی آن افزوده می شود. عشق و نفرت در آثار او کاملا زمینی و حقیقی بوده و رنگ و بویی عرفانی و مجازی از شعر او درک نمی شود. فروغ تا حدودی تحت تاثیر ادبیات معاصر اروپا بود و کمال گرایی و نفرت از معشوق در شعر او شبیه برداشت هایی است که شاعران اروپایی از این موضوع داشته اند. عشق و نفرت در وجود او نهادینه شده بود مانند بسیاری از انسان ها که عشق و نفرت در آن ها ذاتی است. عشق و نفرت او در دوره نوجوانی کاملا خام و ناپخته است او در دوره جوانی عشق و نفرت او آرمان گرایانه می شود و عشق و نفرت او در میان سالی کاملا کمال گرایانه می شود. این تحقیق بر آن است که عشق و نفرتی که در آثار او به شکل های گوناگون نهفته است، بررسی و ارزیابی کند. تا جنبه دیگری از آثار او را به مخاطب علاقه مند ارایه دهد.

کلمات کلیدی:

فروغ فرخ زاد، عشق و نفرت، کمال گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/729145>

